

hradil vládě, aby »až opět nastanou normální poměry«, stanovila nařízením den, kdy cis. nařízení pozbude účinnosti; jest tedy výslovným předpisem cis. nařízení samého upraveno, jak zanikne jeho účinnost a nelze tedy po-
minutí platnosti jeho dovozovati z pouhé změny poměrů, pokud vládou nařízení ve smyslu uvedeného předpisu nebylo vydáno.

Jsou tedy veškeré námitky popírající zákonnou platnost cis. nařízení o stavbách požívajících výhod neodůvodněny.

ad. II. Pokud stížnosti namítají, že v daném případě nebyly dány předpoklady, za kterých stavby mohou býti podle § 1 cit. cis. nař. prohlášeny za stavby výhod požívající, poněvadž projektovaná továrna na porcelán ani není určena k tomu, aby sloužila veřejným neb obecně prospěšným účelům, ani není její zřízení ve veřejném zájmu naléhavé a dále, že neměl projekt býti schválen, poněvadž továrna bude poškozovati a ohrožovati okolí — musily stížnosti býti odmítnuty jako nepřipustné, poněvadž podle právního názoru, jež tento soud vyslovil a odůvodnil v nálezech z 1. října 1919 č. 4491 (Boh. č. 195) a z 9. prosince 1919 č. 4197 (Boh. č. 261), a na němž i v tomto případě setrvává, nemohou interesenti v řízení prováděném na základě cis. nař. ze 16. října 1914 ani proti výroku, jímž stavba prohlášena byla podle § 1 za stavbu požívající výhod, ani proti schválení příslušného projektu podle § 2 vznášeti námitky na ochranu svých subjektivních práv, ježto jediný nárok, který jim cis. nařízení přiznává, jest nárok na odškodné (§ 4).

ad III. Odpírá-li však cis. nařízení zájemníkům právo domáhati se věcné ochrany jejich subjektivních práv proti výroku přiznávajícímu výhody a schvalujícímu stavbu, lze jim ve smyslu tohoto cis. nařízení tím méně přiznati právo k námitkám proti způsobu, jakým správní úřady postupovaly zjednávající si podklad pro výroky ty.

Nss musil proto také veškeré námitky, vytýkající vadnost provedených šetření, zejména z toho důvodu, že nebyla st-
lům poskytnuta možnost, aby námitky své proti prohlášení továrny na porcelán za stavbu s výhodami a proti schválení příslušného projektu, uznati za nepřipustné.

Č. 1145.

Živnostenské právo: Společenstvo nemá ani dle živnostenského řádu ani dle všeobecných zásad řízení správního nárok na to, aby mu byl rekurs nevyhovující předpisu § 116 c) živn. ř. vrácen k event. doplnění a opravě.

(Nález ze dne 28. ledna 1922 č. 1220.)

Prejudikatura: nál. č. 69.

Věc: Společenstvo pekařů a pecnářů v P. (adv. Dr. J. Sixta z Prahy) proti ministerstvu obchodu stran náležitostí rekursu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stížnost obrací se proti rozhodnutí min. obchodu, jímž odvolání stěžujícího si společenstva z rozhodnutí zemské správy politické v Praze ze dne —, kterým byla Janu K., cukráři v P., na základě odst. 1 § 14 c) živn. řádu udělena dispens od předložení průkazu způsobilosti za účelem nastoupení a samostatného provozování živnosti pekařské, za-

mítnuto bylo jako nepřipustné z důvodu, že s odvoláním nebyl předložen výtah z protokolu starostou podepsaný o schůzi výboru společenstevního nebo hromady společenstevní, v níž bylo usneseno podati odvolání k ministerstvu, a že starosta společenstva sám není oprávněn podati odvolání bez tohoto dokladu o příslušném usnesení.

Stížnost přiznávajíc, že uvedený doklad k ministerskému rekursu připojen nebyl, vytýká nař. rozhodnutí formalismus, nesrovnávající se s právním cítěním a poukazuje k tomu, že právní sankce, jež by jako následek nezachování formálního předpisu 2. odst. § 116 c) živn. řádu stanovila ztrátu rekursního práva, není vyslovena ani v tomto předpisu ani ve stanovách společenstevních. Dovolává se také zvyklosti zachovávané při nesplnění jiných formálních požadavků, na příklad podpisu advokátova, kde podání stranám se vracívá k napravení nedostatku.

Nss neshledal v nař. rozhodnutí nezákonnosti.

Živn. řád v § 116 c) stanovil náležitosti, jichž jest potřebí, aby rekurs jménem společenstva mohl býti platně podán. V odst. 1 vyznačeny jsou orgány společenstva, jimž zákon vyhražuje právo k podání rekursu, v odst. 2 jest předepsáno, jak musí v každém jednotlivém případě býti prokázáno, že rekurs jest skutečně podán na základě usnesení příslušného orgánu. Vyžaduje tu zákon, aby ke každému rekursu byl připojen výpis ze zápisu o příslušném zasedání společenstevního výboru nebo valného shromáždění, ověřený podpisem starosty, tedy listinný doklad určité povahy, jež jinakým průkazem nemůže býti nahrazen (srov. nář. z 26. března 1919 č. 1479, Boh. č. 69). — Není-li tu uvedených náležitostí, není ani rekursu společenstva, jež by po zákonu mohl býti předmětem instančního rozhodování.

Jestliže tedy žal. úřad rekurs stěžujícího si společenstva, který, jak stížnost sama udává, průkazem vyhovujícím předpisu 2. odst. § 116 c) živn. ř. doložen nebyl, zamítl jako nepřipustný, t. j. odmítl věcně o něm rozhodnouti, byl tento postup ustanovením § 116 c) zcela odůvodněn.

Vytýká-li stížnost postupu tomu formalismus, čímž patrně chce naznačiti, že rekurs měl býti společenstvu vrácen k doplnění, jest k tomu podotknouti, že výtka taková mohla by s účinkem býti vznesena před tímto soudem, jež jest povolán jedině k tomu, aby zkoumal, nebyla-li stěžující si strana poškozena nezákonným postupem úřadů správních ve svých subjektivních právech, jen tehdy, kdyby úřadu byla uložena povinnost a tím společenstvu propůjčen byl subjektivní nárok na to, aby rekursy nevyhovující požadavkům § 116 c) živn. řádu byly stranám vráceny k eventuální opravě a doplnění. Takovouto povinnost úřadů a tudíž ani korespondující s ní nárok stran nelze však vyvoditi ani z předpisů řádu živnostenského ani ze všeobecných zásad platných pro řízení správní.

Z těchto důvodů byla stížnost zamítnuta.

Č. 1146.

Školství: I. * Ustanoviti prázdninové dny na veřejných školách z ohledů náboženských je věcí školských úřadů, které rozhodují uvažující náležitě zájmy vyučovací a veřejné vůbec. — **II. *** Z ústavních předpisů o svobodě svědomí (§§ 121 až 125 úst. list.), zejména z předpisu o rovnosti všech náboženských vyznání před zákonem (§ 124 úst. list.) nelze